

ONNELLINEN IHMINEN

Väinö Hotti

Yhdistävä tekijä

Onnen kaipuu yhdistää kaikkia ihmisiä. On sanottu, että se on jäännös kadotetusta paraatisista, jossa kaikki oli täydellistä. Toisaalta on hyvä muistuttaa, että tämä ”kaipuu” ei vielä merkitse kenellekään onnea. Tosin paljonhan ihmiset elävät haaveissaan.

Onnenonkijat

Kaipuu vie ihmiset etsimään onnea. Mutta mitä enemmän sitä ajetaan takaa, sen kauemmaksi se näyttää loittonevan. Onnen metsästys on ”virvatulien metsästystä”! Ihmiset väsyttävät tässä ajojhdissa itsensä. Epäonnistuminen johtuu pitkälti siitä, ettei tunneta onnen saamisen peruseriaatteita. Tällöin etsitään onnea ”vääriltä kaivoilta”:

”Sillä minun kansani on tehnyt kaksinkertaisen synnin: minut, elävän veden lähteen, he ovat hyljänneet, ja ovat hakanneet itselleen vesisäiliöitä, särkyviä säiliöitä, jotka eivät vettä pidä” (Jer.2:13).

1. Olin pyörteissä maisten huvien, Epätoivoa, tuskaa paeten, Ja mun nauttivan luultiin onnestain, Mutta nähnyt ei kenkään tuskiain.

2. Kotiliedestä etsin kaihoten Viihdytystä ja rauhaa sydämen, Ja mun nauttivan luultiin onnestain, Mutta nähnyt ei kenkään tuskiain” (HLV 152:1,2).

Onni yksillä...

”Onni yksillä, kesä kaikilla, Jumala jokahisella.” – Tässä lienee ainakin ”puolitotuus”. **Maallista onnea** ei ole kaikille suotu samalla mitalla, kaikki saavat kesän säät tasapuolisesti, Jumalan lahja Jeesuksessa on annettu kaikille.

”Sillä köyhät teillä aina on keskuudessanne” (Joh.12:8).

”Mutta minä sanon teille: rakastakaa vihollisianne ja rukoilkaa niiden puolesta, jotka teitä vainoavat, että olisitte Isänne lapsia, joka on taivaissa; sillä hän antaa aurinkonsa koittaa niin pahoille kuin hyvillekin, ja antaa sataa niin väärille kuin vanhurskaillekin” (Matt.5:44,45).

”Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä” (Joh.3:16).

Paljon onnellisia

Äskettäin galluptutkimuksen tuloksena todettiin, että **suurin osa suomalaisista on onnellisia**. Suomalaiset ovat siis ”onnellinen kansa”. Tämä on kaunista puhetta, mutta onko se myös totta? Onnellinen ihminen on myös tyytyväinen ja kiitollinen ihminen. Galluptulos on helppo kyseenalaistaa. Mistä sitten johtuvat synkät rikostilastot? Mistä perheväkivalta? Ei kaikei onnelliset ihmiset kansoita tänään vankiloita? Kun kävelemme kadulla, kohtaammeko usein onnellisuutta säteileviä ihmisiä? Vai toteutuuko suomalaisessa onnessa **Eino Leinon** aate: *”Kell’ onni on, se onnen kätkeköön.”* Olemmeko me suomalaiset erinomaisia ”onnen kätkijöitä”? Pitäisikö meidän uskoa suomalaisten onnellisuus ”näkemättä”?

Lottovoitto

On sanottu: ”Syntyä Pohjolaan merkitsee **lottovoittoa!**” Tämä lauselmä paljastaa ainakin onnen suhteellisuuden. On vaikeaa ajatella onnellisuutta Pohjoismaiden yleisenä piirteenä. Onni, joka yhdistää kaikki pohjoismaalaiset, ei taida olla kovin arvokasta onnea!

Terveyden kriteeri

Äskettäin kuulin radiosta, että Australiassa ihminen, joka ei ole onnellinen **ohjataan psykiatriseen hoitoon**. Joutuu kysymään, mitkä lienevät onnellisuuden kriteerit siellä kaukana Australiassa? Ylimalkaisesti ajatellen tältä pohjalta voisi Australiaa pitää paratiisina. Onnettomat ihmiset on hävitetty lähes sukupuuttoon. Muutamit harvat onnettomat tehdään paratiisikelpoisiksi psykiatrien taitavissa käsissä. Onkohan tämä diagnoosi realistinen? Onkohan tässä ripaus toiveajattelua, utopiaa?

Lehmän onnea

Ihmisten käsitykset onnesta voivat suurestikin vaihdella. Muutamilla onneen sisältyy ainoastaan tämä näkyvä ja ajallinen. Tällöin onni saavutetaan, kun ihmisen fyysiset tarpeet (ruoka, vaatteet, seksuaalisuus jne.) tulevat tyydytetyiksi. Tällöin häipyy kokonaan näköpiiristä iäisyysnäköala. Ihminen on kuitenkin luotu iäisyysolennoksi.

”Ja hän puhui heille vertauksen sanoen: ”Rikkaan miehen maa kasvoi hyvin. Niin hän mietti mielessään ja sanoi: 'Mitä minä teen, kun ei minulla ole, mihin viljani kokoaisin?'
Ja hän sanoi: 'Tämän minä teen: minä revin maahan aittani ja rakennan suuremmat ja kokoan niihin kaiken eloni ja hyvytyeni; ja **sanon sielulleni: sielu, sinulla on paljon hyvää tallessa moneksi vuodeksi; nauti lepoa, syö, juo ja iloitse**'. Mutta Jumala sanoi hänelle: 'Sinä mieletön, tänä yönä sinun sielusi vaaditaan sinulta pois; kenelle sitten joutuu se, minkä sinä olet hankkinut?' Näin käy sen, joka kokoaa aarteita itselleen, mutta jolla ei ole rikkautta Jumalan tykönä” (Luuk.12:16-21).

Onni ei tule etsien...

”*Onni ei tule etsien, vaan eläen.*” Tätä lauselmää voitaisiin kristillisestä näkökulmasta täydentää: ”*eläen Jumalan yhteydessä.*” Tämä voidaan myös esittää myönteisissä merkeissä: *Onni tulee Jeesusta etsien!* Kun Jeesus löytyy, onnikin löytyy!

”*Niin mä löysin jo elon lähtehen, Siksi kulje en enää etsien. Siinä onnen ja levon täyden sain. Siellä on kaikilla sijaa vielä vain*” (HLV 152:7).

Vähään tyytyminen

Uskovalla on Kristuksessa aarre; ajalliset tulevat siinä ohessa. Jumala antaa ajallisia niin paljon kuin hyväksi näkee. Ajallisiakin on luvattu riittämiin. Ihmisellä on kyltymätön nälkä maallisten perään, mutta näkymättömien avauduttua arvot asettuvat oikeaan järjestykseen:

”*Pois maalliset surusi suista, Ne Herrasi hoitava on, Yks vain yli kaiken sä muista: Sun sielusi kuolematon! Käy valtakuntahan Herran, Niin muutkin hän lahjansa kerran Myös sinulle antava on*” (Vvk 145;8).

”Vaun etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttansa, niin myös kaikki tämä teille annetaan” (Matt.6:33).

”Hän, joka ei säästänyt omaa Poikaansaakaan, vaan antoi hänet alttiiksi kaikkien meidän edestämme, **kuinka hän ei lahjoittaisi meille kaikkea muutakin hänen kanssansa?**” (Room.8:32).

”Sillä ruumiillisesta harjoituksesta on hyötyä vain vähään; mutta jumalisuudesta on hyötyä kaikkeen, koska **sillä on elämän lupaus, sekä nykyisen että tulevaisen**” (1. Tim.4:8).

”Ja suuri voitto onkin jumalisuus yhdessä tyytyväisyyden kanssa. Sillä me emme ole maailmaan mitään tuoneet, emme myös voi täältä mitään viedä; mutta **kun meillä on elatus ja vaatteet, niin tyytykäämme niihin**. Mutta ne, jotka rikastua tahtovat, lankeavat kiusaukseen ja paulaan ja moniin mielettömiin ja vahingollisiin himoihin, jotka upottavat ihmiset turmioon ja kadotukseen. Sillä rahan himo on kaiken pahan juuri; sitä haluten monet ovat eksyneet pois uskosta ja lävistäneet itsensä monella tuskalla. Mutta sinä, Jumalan ihminen, pakene semmoista, ja tavoita vanhurskautta, jumalisuutta, uskoa, rakkautta, kärsivällisyyttä, hiljaisuutta” (1. Tim.6:6-11).

Onnen vastakohta

Onnen vastakohta ei ole lainkaan onnettomuus, vaan **synti**. Vaikeinkin elämänkohtalo ja onnettomuus kääntyy Herran seurassa onneksi. Tästä on lukuisia esimerkkejä:

”Mutta me tiedämme, että kaikki yhdessä vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka Jumalaa rakastavat, niiden, jotka hänen aivoituksensa mukaan ovat kutsutut” (Room.8:28).

”Autuas, ken sydämensä Antaa Herran kätehen, Suostuu hänen mielehensä Tahtohonsa tyytyen. Ilo, onni, korkeus, Murhe, köyhyys, ahdistus, Kaikki kääntyy parhaaksemme, Myöskin kuolo voitoksemme” (Vvk 348:1).

Kateus ja onni

”Kateus vie viljan maasta ja kalan vedestä.” On myös sanottu: ”Hyvin menee, kun ei vertaile.”

”On eräs synti, josta parhaimmatkaan luonteet eivät näytä olevan täysin vapaita, ja näyttää siltä, kuin se jäisi niiden viimeisten vihollisvarustusten joukkoon, jotka ovat estämässä ihmisen etenemistä sydämen todelliseen vapauteen. Siihen syntiin eivät tehoa järkisyyt. Se uhmaa parhaintakin kasvatusta. Se hyökkää saarnatuoliin ja se liikkuu tuomarin istuimen ympärillä. Se tulee tutuksi ihmisen kanssa jo hänen lapsuudessaan, mutta se pitää oikeutenaan olla hänen kanssaan vielä silloinkin, kun vanhuus ruumista murtaa ja maaksi valmistaa. Se hajottaa hallitukset, jotka uhmasivat kaikkia muita vaaroja. Se murtaa rintamat, joihin tykkituli ei tehonnut. Se on yhtä hyvin saarnaajien kuin keskenään kilpailevien kapakoitsijoiden synti. Se liikkuu rakkauden hienoilla alueilla, mutta myös liikemaailman töykeydessä. Se ilmestyy nihilistien ja anarkistien maanalaisiin keskuksiin, mutta sille annetaan esiintymisoikeus Jumalan seurakunnassakin. Se esiintyi kahdentoista opetuslapsen keskuudessa hetkenä, jolloin Ihmisen Poika kulki Getsemaneeseen ja Golgatalle kuollakseen koko maailman puolesta, mutta se liikkui jo aikoja sitä ennen henkimaailmassa, missä se langetti Lusiferin, josta tuli Saatana, Sen synnin nimi on kateus” (Niilo Tuomenoksa, Valkoiset synnit, s.103).

Kateus myrkyttää ihmisen sisimmän ja myös yhteiselämän. ”Kateuden kyy” pitäisi saada sisimmästä hädetyksi. Uskovalla on keino, miten voittaa ”kateuden perkele”. Hän tarvitsee vain silmävoidetta nähdäkseen, mitä hänellä on Kristuksessa:

”Mutta minun jalkani olivat vähällä kompastua, askeleeni olivat aivan liukahtaa.

Sillä **minussa nousi kateus ylvästelijöitä kohtaan**, kun minä näin jumalattomien menestyvän...

Katso, nämä ovat jumalattomat; kuitenkin he elävät ainaisessa rauhassa ja rikastuvat yhäti. Turhaan minä olen pitänyt sydämeni puhtaana ja pessyt käteni viattomuudessa:

minua vaivataan joka aika, ja minä saan joka aamu kuritusta. Jos olisin sanonut: ”Noin minäkin puhun”, katso, niin minä olisin ollut petollinen koko sinun lastesi sukua kohtaan. Minä mietin päästäkseni tästä selvyteen; mutta **se oli minulle ylen vaikeata**...

Kun minun sydämeni katkeroitui ja minun munaskuihini pisti, silloin minä olin järjetön enkä mitään älynnyt, **olin sinun edessäsi kuin nauta**. Kuitenkin minä pysyn alati sinun tykönäsi, sinä pidät minua kiinni oikeasta kädestäni. Sinä talutat minua neuvosi mukaan ja korjaat minut viimein kunniaan. Ketä muuta minulla olisi taivaassa! Ja **kun sinä olet minun kanssani, en minä mistään maan päällä huoli**. Vaikka minun ruumiini ja sieluni nääntyisi, Jumala on minun sydämeni kallio ja minun osani iankaikkisesti. Sillä katso, jotka sinusta eriävät, ne hukkuvat, sinä tuhoat kaikki, jotka haureudessa sinusta luopuvat. **Mutta minun onneni on olla Jumalaa lähellä**, minä panen turvani Herraan, Herraan, kertoakseni kaikkia sinun tekojasi” (Ps.73:2,3,12-16, 21-28).

Oikea olotila

Ihminen luotiin paratiisiin. Se merkitsi ”Jumalan yhteyttä”. Kun ihminen on erossa Jumalasta, hän ei ole ”olossaan oikeassa” eikä siis onnellinen! Onnellisuuden etsiminen ilman Jumalan Poikaa Jeesusta on turhaa työtä!

”Jumala on luonut ihmisen elämään hänen yhteydessään. Sentähden ihmissydän saa rauhan vain Jumalassa. Jumalan ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen tunteminen ja Jumalan lapseksi pääseminen on elämämme kallein asia” (KO1; 1948).

Väisty varjo

”Muinaisessa Kreikassa jo ennen Kristusta vaikutti mies nimeltä Diogenes, joka arvosteli aikalaisiaan siitä, että he tyhmästi etsivät elämän täyteyttä vain aineellisesta elintasosta. Hän halusi näyttää, että ihminen voi elää onnellista ja rikasta elämää palvoessaan aurinkoa. Hän vetäytyi asumaan vanhaa tynnyriin ja sanoi: ”Olen onnellinen.” Eräänä päivänä tuli keisari Aleksanteri Suuri katsomaan merkillistä erakkoa. Hallitsija tahtoi osoittaa kunnioitustaan tätä kummallista miestä kohtaan ja sanoi hänelle: ”Ano minulta mitä tahdot.” Diogenes sanoi tynnesti: ”Väisty, varjo, anna auringon paistaa!” Suuri hallitsija oli seissyt Diogeneen ja auringon välissä, niin ettei aurinko päässyt paistamaan Diogeneen päälle” (E.J. Honkanen, Hengen uudistus, s.179).

Omaisuus ja onnellisuus

Omaisuus ja onni eivät aina kulje käsikädessä. Kerrotaan kuninkaasta, joka sairastui vakavasti. Etsittiin parannuskeinoja. Joku keksi että, jos kuningas saisi ylleen ”onnellisen miehen paidan”, hän tulisi terveeksi. Käynnistettiin valtava kampanja onnellisen miehen löytämiseksi. Operaatio osoittautui yllättävän vaikeaksi; onnellisia miehiä ei löytynyt miltään puolelta valtakuntaa. Lopulta löytyi yksi – **mutta hänellä ei ollut paitaa!**

Onni ja olosuhteet

”ei kysytä: 'Missä on Jumala, minun Luojani, joka yöllä saa viriämään ylistysvirret” (Job 35:10).

”Jos vetten läpi kuljet, olen minä sinun kanssasi, jos virtojen läpi, eivät ne sinua upota; jos tulen läpi käyt, et sinä kärvenny, eikä liekki sinua polta” (Jes.43:2).

”Vaikka minä vaeltaisin pimeässä laaksossa, en minä pelkäisi mitään pahaa, sillä sinä olet minun kanssani; sinun vitsasi ja sauvasi minua lohduttavat” (Ps.23:4).

”Sellaisen käskyn saatuaan tämä heitti heidät sisimpään vankihuoneeseen ja pani heidät jalkapuuhan. Mutta keskiyön aikaan Paavali ja Silas olivat rukouksissa ja veisasivat ylistystä Jumalalle; ja vangit kuuntelivat heitä” (Apt.16:24,25).

Onnellisuus ja Kristus

Yhä useampi tietää kertoa, että hän löysi onnen Jeesuksessa. **Lutherin** ns. ”tornikokemus” johti hänet teologisesti aivan uusille urille: ”*Silloin tunsin itseni suorastaan uudestisyntyneeksi ja uskoin astuneeni avatuista porteista paratiisiin.*”

”Varas ei tule muuta kuin varastamaan ja tappamaan ja tuhoamaan. **Minä olen tullut, että heillä olisi elämä ja olisi yltäkyläisyys**” (Joh.10:10).

Onni ja oopiumi

”*Uskonto on oopiumia kansalle*” (Karl Marx). Suomen Siionissa on siirrytty ”viihdelinjalle” (”viihde on hyväksi”). Yhä enemmän hengellisellä saralla turvaudutaan maallisiin metodeihin, koomikot, tanssi jne. Tunnelmallinen hurmahenkisyys voittaa alaa. Viihde on syrjäyttämässä Jumalan sanan selkeän julistuksen. Tavoitellaan epämääräistä ja mystistä ”Jumalan läsnäoloa”. Oopiumista on tullut hengellisen kokoontumisen tärkeä elementti.

Onni ja herätys

Nukkuvan kohdalla ei voida puhua sen enempää onnesta kuin onnettomuudestakaan. Nukkuva on ulkopuolella tämän maailman tapahtumien. Jos nukkuvaan aiotaan vaikuttaa, hänet on ensin herätettävä. Suomen Siionissa nukutaan kahdenlaista unta: 1) Synnin unta, 2) Lahkounta. Meillä Missio SaKarjassa on työkenttänä Pohjois-Savo ja Pohjois-Karjala. Näillä alueilla meidän tulisi herättää ihmisiä unesta. Kumpikin uni on yhtä vaarallinen, kadottava. Molemmat ovat yhtä tietämättömiä onnesta. Molemmat ovat Saatanan kahleissa ja ”syvyyden silkit ovat lujaa tekoa”.

Herääminen tuo ilon ja onnen:

”**Ja älkää olko murheelliset, sillä ilo Herrassa on teidän väkevyytenne**” (Neh.8:10).

”**Ja Filippus meni Samarian kaupunkiin ja saarnasi heille Kristusta...Ja syntyi suuri ilo siinä kaupungissa**” (Apt.8:5,8).

Onni ja puutarha

Ei ole syytä unohtaa, että ensimmäinen onnenkehto oli puutarha, ”paratiisi”. Siellä oli kaikki viihtymisen edellytykset.

”Sillä Israelin heimo on Herran Sebaotin viinitarha, ja Juudan miehet ovat hänen ilo-istutuksensa” (Jes.5:7).

Jumalan puutarha on **hoidettu puutarha**. Se ei ole mikään ”kesantopelto”, jossa kaikki kasvit valtoimenaan kasvavat. Siellä ei kuki kaikki kukat. Jumalan puutarha on pyhitetty ”Jumalan sanan kukille”. Kaikki muut kukat on siellä pannaan julistettu.

1. Mä kauniin tiedän kukkasen, Se mulle ilon antaa, Se kukkasista suloisin Ja ihanin Taivaasta tuoksun kantaa.

2. Tää kaunis, kallis kukkanen On Herran sana pyhä. Se näyttää tietä autuuden Luo Kristuksen, Se loistaa meille yhä (Vvk 164:1,2).

Vain hoidettu puutarha (ekkleesia-seurakunta) voi tuottaa ”onnellisia uskovia”.

Wesley sanoi, kun häntä ja hänen kannattajiaan syytettiin harhaoppisuudesta: ”Se parhaiten todistaa, että me olemme oikeassa, jos meidän seurakuntamme jäsenet ovat onnellisia kristittyjä” (E. J. Honkanen, Hengen uudistus, s.76).

Jumalan puutarha vai siirtolapuutarha?

Polttopisteessä ovat **kristillinen lehdistö, Radio Dei ja TV7**. Nousevatko näissä viestimissä kukkivat kukat Sanan maaperästä? Ellei näin ole, silloin on asialla DIABOLOS (hajottaja) monilukuisine kukkineen. Silloin tanssitaan Saatanan pillin mukaan ja hänellä on kaikki langat käsissään!

”Kun ei tahdota tehdä Jumalan tahtoa, niin jättää Herra sellaisen kuulijan häijyyyn mieleen uskomaan valhetta ja pitämään sitä totuutena. Siten on selitettävissä se, että niin suuressa määrin aikanamme kaikenlainen ala-arvoinen hengellinen tavara saavuttaa innokkaita ostajia. Tuloon minkälainen laukkuri tahansa ja kaunistakoon tavaransa raamatunlauseilla, kohta löytyy ihmisiä, jotka sen ottavat täydestä” (Wilhelmi Malmivaara).

”Missä Kristus julistetaan kokonaisuutena, paloittelematta, siellä julistetaan totuutta. Missä Häntä paloitellaan, siellä julistetaan puolitotuutta. Ja puolinen totuus on valhe” (Wilhelmi Malmivaara).

Martti Luther: *”Eikä kirkossa saa esittää eikä kuunnella muuta oppia kuin Jumalan puhdasta sanaa – muussa tapauksessa olkoot niin opettajat kuin kuulijatkin oppeineen kirotut”* (Gal.kirj.sel. s.79).

”Lankeemus opillisessa suhteessa ei ole inhimillistä, vaan perkeleellistä” (Martti Luther).

”Mutta vaikka me, tai vaikka enkeli taivaasta julistaisi teille evankeliumia, joka on vastoin sitä, minkä me olemme teille julistaneet, hän olkoon kirottu. Niinkuin ennenkin olemme sanoneet, niin sanon nytkin taas: jos joku julistaa teille evankeliumia, joka on vastoin sitä, minkä te olette saaneet, hän olkoon kirottu” (Gal.1:8,9).

Jumalan puutarhaan ei ole kenenkään lupa ”tökätä” omia istutuksiaan. **Puutarhuri** kantaa raskaan vastuun siitä, että kaikki sen kukkasen ovat **aitoa Jumalan sanaa!** Muutoin puutarhuriä uhkaa ”viraltaltapano”!